

Universitätsbibliothek Paderborn

**Homiliae Adm. Illvstris Ac R.dissimi Domini D. Fr.
Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ
Episcopi Barbastrensis & Albarrazini Ord. FF.
Prædicatorum**

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, Anno M.DC.XLIX.

§.14. Sicut in hoc SS. Sacramento sibi opponuntur visus & auditus, ita vtrique distinctus assignatur locus: visui in cælo, & auditui hic in terra: qui visum per fidem huius mysterij præcedit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53084](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53084)

etiam quia Fides ex auditu, nam in altero suam oculis exercebit iurisdictionem per distinctam clarant que Dei visionem: ut hoc modo uterque in suo non abiret iudicio, atque per illud quod profert auditus suam homines intelligant obligationem, quantumque Deo debeant gratitudinem ex tanti beneficii presentia, quo illos in hoc Sacramento, in quo se Deus exhibet illis totum ac integrum, & pariter cum illo cunctas thesauri sui divitias, eadem plane magnitudine, qua in caelis se beatis communicat, alio licet, ut mox dicemus, modo.

§. 4. Sicut in hoc Sacramento sibi opponuntur visus & auditus, ita utriusque distinctus assignatur locus: visus in caelo, & auditus hic in terra: qui visum per fidem huius mysterii precedit.

Præmissis quod iudicium de veritate huius Sacramenti spectet ad intellectum, quæ potentia est reliquis nostris sensibus superior, quibus velut ministris vitur, & à quibus species haurit sibi necessarias ad perfectam elicendam cognitionem: ita testatur Aristoteles: Nihil est in intellectu, quin prius fuerit in sensu. Sensus qui respectu huius Sacramenti magis concurrunt, visus sunt & auditus: ille spectat illius informatum Sacramentalibus: hic autem verbis Christi instructus hanc affirmantis illi veritatem. Et si rem penitus inspicimus parebit, singulos hosce sensus declarari ex contrariis in eo quod in hoc caelesti percipiunt Sacramento. Visus contrarietatem manifestat quam facit auditui, declarando secundum limites divinitatis sue, quod dum hoc attendit, quod in illa est hostia tantum videat panem: auditus autem sciens Christum revelasse quod in illo sit corpus suum ac sanguis, cui hypostatice unita est divinitas, asserit constanter Deum esse qui sub his speciebus latet absconditus: visus tunc, quod rem videat exiguum, auditus autem quod sciat rem esse immensam, quæ in illo ipsi manifestatur: visus asserit esse creaturam, auditus esse creatorem: hanc uterque proponit oppositionem, exerens quantum potest in divinitatis suæ sphaera vires suæ virtutis, in qua quæstionem suam prosequuntur. Qua ratione poterit hæc conciliari contentio? In uno eodemque illos ut colloces domicilio suamque quisque propriam exerceat actionem? Nequaquam: imo potius gravior exoriretur oppositio, & consilio produceretur enormior, ac mai-

nor in cognitione veritatis utilitas, quæ haberi potest circa hoc mysterium.

Quando duo contrarij inter se rixantur opinionibus, nequaquam expediat ut in eadem commorentur domo, cuiusque regimen suscipiant: quod enim ab uno præcipiatur, reuocaretur a altero: quodque huic beneplaceret, illi displiceret: ex quo Babylonica resularet confusio ut his agitur incommoda via occlusatur, quisque suo incolarum domum, atque in hac gubernet imperio hic, & in altera alius: si namque ibi manerent ubi quoad regimen sibi non repugnent, nullum timere possumus inconueniens, optime contentent: unctaque fauste disponentur. Visus quantum ad actionem suam, & auditus quantum ad suam, in eo quod cognitionem tangit huius Sacramenti, sunt sibi contrarij: creatum visus scilicet quod videat panem, auditus quod audiat esse carnem: visus quod rem conspiciat exiguum, auditus quod audiat diuinam hie latere maiestatem & immensitatem: remedium huic contradictioni commodum hoc est, ut utriusque dominum atque actionem suarum regimen in distinctis assignetur domibus: auditus hic in mundo, ubi tantum Dei haugimus conditionem per fidem: quia Fides ex auditu: visus vero assignatur in caelo: ibi namque Deus per claram conspiciatur visionem: Videmus nunc per speculum in enigmate: tunc autem facie ad faciem: inquit Apoll. visus suam transferat actionem: hic enim illi soli seruatur auditus: cumque iuxta auditus regimen nos deceat gubernari, ipseque nobis illius hic esse Deum sub speciebus illis Sacramentalibus, eius oportet opinionem consentiamus, et eo accedamus illo per claram fructuari visionem, Deique distinctam illa mediata cognitionem etenim ut certum habeo quod eo modo quo hic per fidem Dei mysteria credimus, ita in caelo per claram sumus ea conspiciatur visionem.

Hoc Psalmista regius euidenter expellit: Sicut audimus sic videmus in ciuitate Domini virtutum. Verbum hoc verbum est coram quoniam Deo in caelo fruuntur eumque per iumen gloriæ clare conspiciunt: quod in persona eorum iam in caelo ea omnia cernimus quæ dicta nobis sunt in terra: itaque in ciuitate Domini virtutum, id est in gloria visio habenas modum: quæ tunc tenet: hic etenim solus auditus imperat & gubernat: sicut eleganter hoc expendit D. D. dicitur: Per fidem dum in hac vita sumus, de celestibus cernimus: Per fidem dum in hac vita sumus, de celestibus cernimus: Per fidem dum in hac vita sumus, de celestibus cernimus: Per fidem dum in hac vita sumus, de celestibus cernimus.

¶ Visus & auditus hic sibi opponuntur, & contrarium.

LVII

brof. huic infiftens argumento, & verfum huic exponens ait: *Audiamus extra civitatem.* Audire & Deum cognofcere per auditum fiat oportet extra civitatem illam Dei, non in gloria, nec enim ea fides quæ obfcuram involuit cognitionem, ingreditur: *Vidimus in civitate, cui Deus est lumen æternum.* Videre Deum, eoque per claram frui vifionem illi fervatur civitati, ubi Deus fol est in æternam eam illuminans: fed vifionem hæc necesse est vt præceat, eiuſdem per fidem cognitio. Primo igitur homo præparetur per fidem, quia in ordine ad Dei cognitionem, auditus primum obtinet locum, illi primo attendendum est quid nobis proponat, ac deinde fequendum quod nobis vifus offendit. Ita docet animam Dauid: *Audifilia & vide.* Placet audire B. Fulgentii ordinem nobis indicantem à Dauide propofitum: primum locum assignantem fidei: *Eccleſia dicitur audifilia & vide: quia iſte eſt in homine ordo divinae reſurrectionis ac remanentionis, vt nunc inſtitutus credas, quod tunc glorificatus accipies.* Ad hunc ordinem accedit qui redemptionem cuſtodit Chriſti Domini in Eccleſia, quod in ſtatu iuſtificationis, ſcilicet hic in Eccleſia militante, tantum id credendum fit, quod in ſtatu glorificationis, ſcilicet in Eccleſia triumphante in gloria per claram capitur vifionem. Imo quantum Lepio, Spiritus S. huic ſauet argumento, quando ſermonem inferens de ornatu ſponſæ ſuæ, militantis Eccleſiæ perſonam exprimentis, ait, ſibi maxime placere murenulas & quidem aureas, quas illi ſpondet ſe daturum: *Murenulas aureas faciemus tibi vermikulatas argento: quibus perfectio ſi lei virtutis Theologie declaratur.*

Deus Bernardus explicatis verbis præfati psalms, de quibus dixit quod Propheta præponens auditum vifui, ſignare voluerit quod Deus claram ſui vifionem concedat, præmiſſa ſui per fidem cognitione, adducit expoſitionem ornamenti murenularum ſponſæ, acque in illa hæc omnia quæ dicimus proſequitur: *Dicit conſolari ſponſam, quod donec perveniat ad vifionem, cuius ſic ſagrat deſiderio: facturi ſunt illi murenulas pulchras, & pretioſas quæ ſunt aurium ornamenta. Vt certum ſibi perſuadet D. Bern. quod non voluerit dicere Spiritus S. à ſponſa fabricandas illi murenulas, ſi namque hoc foret, non diceret, *Faciamus, ſed faciam:* Verum à ſocijs ſuis illas faciendas, illi ſunt de quibus ait: *Facturi ſunt illi murenulas;* nec hoc vacat myſterio, & quod illud: Cum loquatur de ornamento Eccleſiæ per fidem, quæ communicatur illi per divinam reuelationem toti illi factam, non per Deum imme-*

diare, ſed per Prophetas ſanctos, Apoſtolos, Romanum Pontificem, & à SS. Doctores expoſiti; idcirco notat quod murenulas aurium ſponſæ ſponſus non eſſet facturus, ſed eius comites, SS. Doctores, qui vt fideles, & mēbra Eccleſiæ agunt cum illa familiariter velut individui ſocij & cōmentales. Et rationem allegans cur per hoc illam conſolentur, quod murenularum promittant illi ornamentum, addit D. Bernard, *Atque hoc propterea vt opinor, quia fides ex auditu, & quādam per fidem ambulatur, & non per ſpiciem, danda opera poſiue inſtruyendo auditui quā vifui exercendo.* Cum fides intret per auditum, idcirco ait, ornamentum eius tale futurum, quādam enim &c. His conſequenter hæc addit, *Tu, o ſponſa inuendit dilecti in iſtis claritati, ſed hoc alterius temporis eſt, namus autem in præſentiarum ornamenta auribus tuis, & eris præparata ad hoc ipſum, quod poſtulus.* O ſponſa ſanctiſſima, quādoquidem ſeruentia tua deſideria alpirent optentque vifionem ſponſi tui clariffimam, hoc noueris hanc clarā eius vifionem, ſtatim nequaquam conceſſero viatorum & peregrinantium in quo viuis, hæc enim alteri ſeruantur temporali ſcilicet æternitati, quando toto illo tempore illo fruereſ ineffabili illa vifione qua ſe tibi vniet per lumen gloriæ; nunc autem tantum tibi concedit ornatum aurium, ſui nimirum cognitionem per fidem: hæc enim per auditum ingreditur: erique hoc ornamentum ſecuriſſima præparatio qua gaudeas optatis: cuius hanc ſubiungit rationem: *Quia gradus eſt auditus ad vifum, proinde audi & inclina aurē tuam ornamentum, quæ tibi ſcimus vt per auditum obedientiam ad gloriā pervenias vifionis.* Gradus quo ad beatificam aſcenditur Dei vifionem, auditus eſt: hic etenim à diuino verbo inſtructus, regit & dirigit iter noſtrum ad illam: proinde inclina aurē tuam ad Deum tibi in hoc SS. Sacramento loquentem: etenim ornamento & compoſitione fidei per auditum & obedientiam, & intellectum tuum fidei ſubiiciendo, ad gloriā pervenies clariffimæ vifionis.

6. 15. *Torrentem intellectus noſtri cobibet, ſubijciens illum fidei, veritas huius myſterij per Chriſti verba confirmata.*

Caro mea vere eſt cibus, & ſanguis meus vere eſt potus. Primum cui innotendum eſt, 1. veritas eſt Catholica huius SS. Sacramenti: Chriſtus etenim vt prima & inſallibilis veritas Catholice

